

„Šviesos“ kolūkio pirmos brigados brigadininkas Ant. Lekavičius aprodė mums beveik visus brigados pasėlius.

— Šituos kukurūzus augina komjaunimo-jau-nimo grandis, — rody-damas gražų, švarų nuo piktžolių lauką, pasakė brigadininkas. Dar pridūrė: — Jie ravi, jie prižiūri.

Kas gi tie „jie“? Į šį klausimą mums atsakė komjaunimo organi-zacijos sekre-torė Vanda Mikolūnaitė.

Pasirodo, kad kukurūzus ėmėsi auginti tie jaunuoliai, kurie mažiausiai arba ir visai ne dirba laukininkystėje.

Dar anksti pavasarį kolūkio komjaunuolių iniciatyva buvo sudarė-nėjama kukurūzų augi-nimo grandis. Susirinko tada į atvirą komjauni-mo susirinkimą daugiau-penkiolikos žmonių, pa-sirūšusių padirbėti per vasarą komjaunimo-jau-nimo grandyje. Tai jau na klaulių šėrėja F. Par-fionovaitė, gabus mecha-nizatorius V. Zlatkus, skaityklos vedėja V. Mi-kolūnaitė ir daugelis kitų jaunuolių sudaro komjaunuolišką grandį.

Piktžolių neliko

„Svyturio“ kolūkio kolūkiečiai rūpestingai prižiūri pasėlius. Jau nuravėti ir papildomai patręšti kukurūzai vi-same 24 ha plote. Tar-pueiliai purenami trak-toriniais purentuvais. Kolūkis šiais metais numato gauti iš kiek-vieno ha po 500 cnt žaliosios kukurūzų ma-sės.

Kiekvienais metais švyturiečiai dideles pa-jamas gauna už linus. Nors linai užima nema-žą plotą — 40 ha, bet jau dabar visi jie išva-lyti nuo piktžolių. Pa-jamos iš linų kolūkiui atneš apie 600 tūk-sančių rublių.

Lygiagrečiai su ki-tais pasėlių priežiūros darbais šią savaitę bus užbaigti pašarinių ir cukrinių runkelių reti-nimo bei papildomo tręšimo darbai.

Gerliausiai darbuojasi VI. Kučio vadovauja-mos brigados moterys. Kolūkietės O. Monkū-nienė, T. Žekonytė, J. Pakšienė ir kitos jau seniai balgė ravėti ir tręšti joms skirtus plo-tus.

J. Kalmantas

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

birželio

30 d.

Ketvirtadienis

Nr. 53 (1140)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Negerai, jaunagvardiečiai!

Lietus lynojo beveik kasdien. Už tai ir šienauti „Jaunosios gvardijos“ kolūkio nariai nesiryžo.

— Palauksim dieną, kitą, — guodėsi briga-dininkai, — gal nustos lije.

— O jūs šieną žai-giniuose džiovinkit, — patarė kaimynai. — „Lenino keliu“ kolūkio

žemdirbiai, kurie jau seniai pradėjo šienap-lūtę.

— Pirkty ir šuva mėsa, bet pinigų nėra, — pratarė kažkuris kolūkietis. — Taip ir pas mus yra. Džiovin-tume, bet žaiginių ne-turim.

Negerai padarė kolūkio valdyba, o ypač brigadininkai, kad ne-pasirūpino anksčiau pasigaminti žaiginių. Štai ir užsitęs šienapiū-tė, peraus žolė.

Dabar valdyba susi-griebė. Kolūkiečiams J. Bagdonui ir G. Balai-šiui nurodė pagaminti 100 porų žaiginių. Tai labai gerai, bet reikia atsiminti ir liaudies pa-tarę: „Ne laikas šunis lakinti, kai reikia me-džioti“.

Č. Berčiūnas

Ruošiami sultingieji pašarai

Šiais metais Černiachovskio vardo kolūkis pa-gamins 675 tonas siloso. Nemažą jo dalį suda-rys ankstyvasis. Lietingomis dienomis kolūkie-čiai plauna viksvas ir jas silosuoja. Jau paga-minta apie 120 tonų siloso.

Šienapiove P. Vitkūnas nupiovė 2 hektarus kultūrinės pievos. Jos žolė sunaudota vitamini-nio šieno gamybai.

Agr. B. Motiejūnaitė

„Paryžiaus Komunos“ kolūkyje

● Šiemet kolūkis au-gina 24 hektarus kukurūzų. Visus pa-sėlius kolūkiečiai nuravėjo, išpureno tarpueilius, patręšė mineralinėmis trą-šomis. Kukurūzai auga tamsūs ir veš-lūs.

— Gausim po 400 centnerių ža-liosios masės iš hek-taro, — tikisi kol-ūkio pirmininkas E. Kostinas ir kolūkie-čiai.

● Gerai prižiūrėti ir cukrinių bei pašari-nių runkelių pasė-liai. 16 hektarų plo-te jie nuravėti ir patręšti. Ypač daug pasidarbavo kol-ūkietės G. Burkaus-kaitė, E. Pilkienė ir V. Rimkienė. Jų prižiūrėti runkeliai gražiausi.

Rytas išaušo giedras. Trečios brigados briga-dininkas R. Paulavi-čius, nieko nelaukdamas, išskubėjo pas kolūkiečius. Pirmiausia jis užsuko į Janės Dzevaltauskaitės namus.

— Na, mergužele, šienelio grėbti, — pranešė jis.

Janės ilgai prašyti nereikėjo. Pati užbėgusi į vieną kitą kiemą, išskubė-jo su kaimy-nėmis į lan-kas. Čia jau tvarkė šiena-piove J. Jaknūnas.

Apie 15 hektarų plote gulėjo pra-džiūvus, vakar-užvakar plauta žolė.

— Bus geras oras — pasilaikyk, Juliau, — kalbėjo moterys. — Ne-spėsi pradalgį varyti, kai mes varty-sime šieną. Išdžius bematant.

Po pietų džiovintas šienas pūpsojo voluose. Pusę jo kolūkiečiai suvežė į klojimus. Kartu su visais darbavosi ir komjaunuolė J. Dzevaltauskaitė, grėb-dama šieną, mindama veži-mus.

— Darbšti mergina, — giria ją kolūkiečiai.

Nuotraukoje: Janė Dzeval-tauskaitė grėbia šieną.

R. Eidukaitės tekstas, J. Palmiro nuotr. „Puntuko“ kolūkis

Namas be plytų, medžio ir gelžbetonio

Šiuo metu Leningrade statomas pirmasis eksperi-mentinis namas iš plastma-sės. Jame viskas, prade-dant nuo sienų plokščių, perdengimų, stogo ir bai-giant patogiais lengvais baldais, gaminama iš plastmasių, nenaudojant tradicinių statybinų me-džiagų. Statybinų detalių ir konstrukcijų pavyzdžius ir konstrukcijų gamina dešimtys Leningra-

do liaudies ūkio tary-bos įmonių.

Namas pakeltas nuo že-mės daugiau kaip du met-rus. Tai leido po juo įrengti ūkinės reikšmės patalpas. Priešais įėjimą į namą yra nedidelė terasa, o į ją veda lengvi laiptai iš perregimo plastiko. Na-mo apšildymas kombinuo-tas — orinis, suderintas su tiekiamąja-ištraukiamą-ja ventiliacija, ir elektrini-s.

Rygos skalbimo mašinos

Pulkia dovaną namų še-mininkėms paruošė Rygos gamyklos „REZ“ konstruk-toriai. Jie sukonstruavo naują skalbimo mašiną „Ryga-60“. Ji gražiai ap-dailinta, patogiai naudoti, turi specialų įtaisą balti-niams gręžti. Konstruojant

daugelis metalinių detalių buvo pakeistos plastmasi-nėmis.

Būtinų skalbimo maši-nų gamyba gamykloje kas-dien didėja ir iki metų pa-baigos pasieks tokį lygį, kuris numatytas septynme-čio pabaigai.

Grėbia šieną kasdieną

DVIDEŠIMTMEČIO DIENORAŠTIS

Šalin reakcijos židinius!

Istorinėmis 1940-ųjų metų birželio dienomis, Liaudies vyriausybei legalizavus Lietuvos Komunistų partijos, komjaunimo, profsąjungų bei kitų darbo žmonių organizacijų veiklą, buvo likviduoti reakcijos židiniai — fašistinė tautininkų sąjunga bei jos žinioje buvusios organizacijos: jaunaliuvių, šaulių, skautų ir kt. Buvo paleistas fašistinis seimas. Šis Liaudies vyriausybės nutarimas visame krašte buvo sutiktas su didžiausiu pa-

sitenkinimu. Visi žinojo, kad fašistiniame seime sėdėjo vagystėmis bei kyšiais pasižymėję aukšti valdininkai, stambūs dvarininkai ir buožės, tautininkų partijos šulai, liaudies krauju susitepę žandarai ir kiti įvairaus kalibro liaudies priešai. Birželio 28 dieną „Lietuvos aidas“ redakciniame straipsnyje „Smetoniškąjį seimą laidojant“ rašė: „Išlaisvintoji Lietuva, su triuškinusi dar vieną provokatorių ir liaudies priešų lizdą, dabar laukia tikrosios Liaudies Atstovybės. Toji Atstovybė bus visos liaudies demokra-

tiškiausiu būdu išrinkta, ir ji turės sukurti naują mūsų krašto santvarką“.

Vilnius pagerbia politinius kalinius

Birželio 29 d. Vilniuje įvyko milžiniškas mitingas politiniams kaliniams pagerbti. Daugelio tūkstančių žmonių minia, įvairių tautybių žmonės, kuriuos ilgus metus tarpusavy kiršino lenkiškieji ir lietuviškieji šovinizistai, žygiavo Vilniaus gatvėmis, demonstruodami nenugalimą tautų draugystės jėgą. Mitinge kalbėjusieji politinių kalinių bei visų darbo žmonių atstovai vieningai pasmerkė Lenkijos ir Lietuvos reakcionierius, liaudies engėjus. Mitinge buvo pažymima, kad kaip lenkiškieji „vadai“ Smigly Rydzas, Bekas, Bocianskis ir kiti, taip ir lietuviškasis diktatorius Smetona su visa savo gimine, pasigrobę Lenkijos ir Lietuvos liaudies turtus, pabėgo į Vakarų. Kalbėjusieji vaizdžiai nušvietė buvusios tironijos laikus Lenkijoje ir Lietuvoje. Priimtoje rezoliucijoje mitingo dalyviai karštai sveikino Lietuvos Liaudies vyriausybę.

Kariuomenė — petys į petį su liaudimi

Atmintinomis birželio mėnesio dienomis Lietuvos kariuomenė perėjo į revoliucinės liaudies bei Liaudies vyriausybės pusę. Tai buvo dėsningas reiškinys. Birželio 30 dieną Krašto apsaugos ministras generolas V. Vitkauskas savo kalboje per radiją be kita ko pareiškė: „Mūsų valstybė pasuko į naują istorijos vagą ir pradeda naują gyvenimą. Tuo nauju, labai judriu gyvenimu gyvena ir kariuomenė... Kariuomenė eina ir eis petys į petį su vyriausybe ir visuomene, kuriant naują gyvenimą, naują skaisčią Lietuvos ateitį. Kitaip ir negali būti, nes ir pati kariuomenė bemaž visai 100% yra kilusi iš liaudies“.

Kariuomenės perorganizavimas naujais pagrindais — Liaudies Kariuomenės įkūrimas buvo didelis įvykis. Iš kariuomenės buvo pašalinti reakciniai generolai bei aukštieji karininkai, kapelionai. Per politinius vadovus vyko kariuomenės demokratizacija, stiprėjo jos politinis bei kultūrinis auklėjimas, plėtėsi Liaudies Kariuomenės ryšiai su Tarybų Sąjunga bei jos Raudonąja Armija.

Mano dovana dvidešimtmečiui

Neseniai įvykusiame rajono gyvulininkystės darbuotojų susirinkime man buvo suteiktas veršelių augintojos-pirmūnės vardas. Tuo aš esu labai patenkinta, stengiuosi patelsinti šį garbingą vardą.

Pernai aš prižiūrėjau 32 veršelius. Vidutiniškai per parą jie priaugdavo po 700 gramų. Šįmet aš prižiūriu 100 veršelių ir vidutiniškai per parą jie priauga po 800 gramų. Tokia mano dovana Tarybų Lietuvos dvidešimtmečiui.

M. ILČIUKAITĖ

„Zalgirio“ kolūkio veršelių augintoja

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

Abiturientų išleistuvės

Seštadienį paskutinį kartą abiturientai susirinko į šventiškai išpuoštą Jono Billūno vardo vidurinės mokyklos salę atsilimti kelialapių į gyvenimą — brandos atestatų. Kartu su vietos vidurinės mokyklos auklėtiniais brandos atestatai buvo įteikti ir darbo jaunimo vidurinės mokyklos abiturientams. Susirinkusius sveikino ir linkėjo geros kloties savarankiškame gyvenime mokyklos direktorius A. Vingrys.

Brandos atestatai įteikiami Elmininkų bandymų stoties klaučių šerėjui S. Jakštoniui, tarnautojams Z. Mikšui, J. Daubarui, Jono Billūno vardo vidurinės mokyklos mokslo pirmūnams Z. Papickaitei ir M. Meškauskaitėi.

Pirmą kartą su brandos atestatu buvo įteiktos ir traktorininko teisės keturiems biliūniečiams: Tomkevičiui, V. Kvasauskui, S. Dapkevičiui ir A. Gapševičiui.

Abiturientams gero pasisekimo tolimesniame gyvenime linkėjo klasių vadovai R. Dobinas, S. Kunčinas ir Bieliauskienė. Už suteiktas žinias per vienuoliką metų, už ilgametį mokytojų triušą padėkojo abiturientai M. Meškauskaitė ir B. Zemaitis.

Gerina ateistinę propagandą

Vykdydamas TSKP CK nutarimą „Apie partinės propagandos uždavinius šiuolaikinėmis sąlygomis“, LKP rajono komitetas kartu su LTSR Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos rajono skyriumi organizavo ateizmo mokyklą. Joje sėkmingai mokosi 47 klausytojai. Jų tarpe mokytojai O. Mažeikienė, N. Varas, P. Sulga, A. Masytė, gydytojai P. Požėlaitis, B. Sinkūnas, žemės ūkio specialistai drg. drg. Minkelis, Puodžiukas ir kiti. Užsiėmimuose, kurie pravedami vieną kartą per mėnesį, jau buvo išnagrinėtos temos „Vergovinės visuomenės religijos“, „Gyvybės kilmės ir raidos problemos“, „Krikščionybės atsiradimo problemos“. Paskaitas skaitė kvalifikuoti lektoriai iš Vilniaus ir Kauno. Ateizmo mokyklos užsiėmimuose taip pat svarstomos ir rajono lektorių ateistų paruoštos paskaitos. Neseniai buvo apsvastyta ateizmo mokyklos klausytojos drg. Masytės paskaita „Krikščionybės kilmė“. Paskaita buvo įvertinta labai gerai ir šiuo metu ruošama išsluotinėti visiems rajono lektoriams ateistams.

Ateizmo mokyklos narių jėgomis rajono gyventojams jau perskaitytos 209 paskaitos ateistiniais klausimais. Mokyklos klausytojai ne tik ruošia užsiėmimus rajono centre. 20 ateizmo mokyklos narių išvyko į Leningradą, kur jie susipažins su miesto ateizmo muziejais, pasidalinis ateistinio darbo patirtimi.

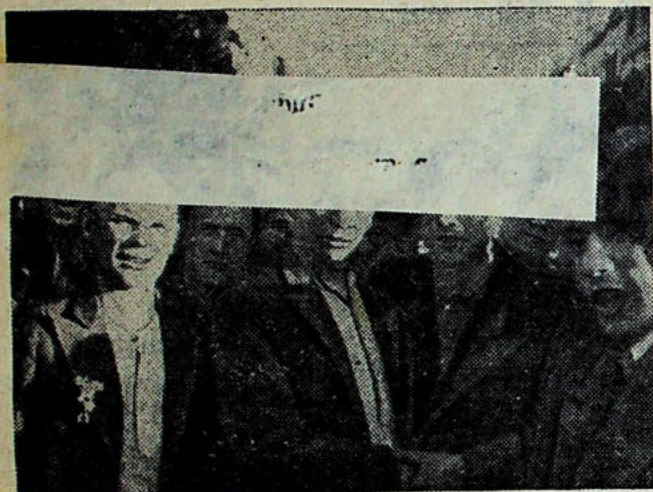
Pats ateizmo mokyklos organizavimas ir jos darbas yra naudingas todėl, kad duoda daug

A. UTKUS
LKP rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas

Iš nepaskelbtų laiškų

Troškūnų vidurinės mokyklos mokiniai laiške redakcijai rašė, kad mokyklos stadione miestelio gyventojai riša karves, motociklistai važinėja motociklais ir t. t.

Laiško nuorašas buvo pasiųstas Troškūnų miesto vykdomojo komiteto partinės organizacijos sekretoriui drg. Kubiliūtei. Pastaroji praneša, kad karvės stadione neberišamos. Uždrausta važinėti stadiono takais.

Kauno darbo žmonės sutinka politinius kalinius, išsėnančius iš kalėjimo 1940 metų birželio mėnesį. (Nuotrauka iš Vilniaus Istorijos-revoliucijos muziejaus archyvo)

Kaip vykdoma socialistinius įsipareigojimus?

Tuoju įrengti aptvarus

„Surdegio“ kolūkio klaučių fermoje, kuriai vadovauja zootechnikas A. Mackelis, prie pašarų vežimėlio darbuojasi šerėjas Bronius Pelekas. Jis priverčia vagonėlių smulkintos žolės, apšvieja vandeniu ir ruošiasi stumti į tvartą.

— Kodėl ne liesu pienu ar bent išrūgomis žolę užpilat?

— Negaunam nei lieso pieno, nei išrūgų.

Paaiškėja, kad pašarų racionas skurdokas: 2 kg koncentratų ir žolė. Tai ir viskas. Dėl to tad ir klaučės, kurių čia yra 471, atrodo nekalp. Bet čia dar pusė bėdos. Kolūkis bulvių pristigo ir jų jau negausi. Veršeliams sugirdomas beveik visas liesas pienas. Blogiausia, kad klaučės laikomos nesilaikant zootechnikos taisyklių. Iš gardų visur kyšo juodi snukiai. Po telkšančias srutas braido juodi paršeliai.

— Ne, ne juodos mūsų klaučės, — atsako į klausimą vedėjas A. Mackelis. — Tik, va, srutose nuolat maudosi. Pakratų neturim.

Kad pakratų trūksta — irgi tiesa. Bet juk nėra

reikalo dabar laikyti klaučės srutomis užtvėnusiuose gardeliuose.

— Tvirtę geriau auga, — tvirtina A. Mackelis.

Bet tai ne tiesa. Retas paršas per 7—8 mėnesius pastekia bekono svorį. Daugumą 80—100 kg sveria tik 9 mėnesių amžiaus. Kodėl taip? Atsakymas aiškus: srutų tvane paršai ne auga, o skursta. Gi įrengti vasaros stovyklą labai nesunku. Čia pat prie fermos yra geras pushektaris lygios dirvos. Beleka aptverti, ir leisk klaučės į gryną orą.

Argi surdegiečiams neaišku, kad klaučės reikia laikyti gryname ore?

K. JANULIONIS

Telšių „Masčio“ trikotažo fabrike platų užmojį įgavo socialistinis lenkyniavimas už galingą komunistinio darbo kolektyvo vardą. Slais metais viena pirmųjų fabrike šį vardą iškovojo V. Čeponio vadovaujama mezgėjų brigada. Brigados nariai ne tik nuolat viršija gamybines užduotis, bet ir nuolat kelia savo kvalifikaciją, mokosi.

Nuotraukoje: komunistinio darbo mezgėjų brigada pertraukos metu.

II RAJONO TURISTŲ SĄSKRYDIS

20 rajono jaunųjų turistų grupių susirinko į II rajoninį turistų-kraštotyryninkų sąskrydį, pašvęstą Tarybų Lietuvos dvidešimtmečiui. Anykščių šilvelyje bemačius įsikūrė palapinių miestelis. Grojant orkestrui, pakyla II turistų sąskrydžio vėliava, jaunieji turistai atiduoda žodinius ir daiktinius raportus štabo viršininkui drg. Zoloniui.

Sąskrydis atidarytas.

Prie gražiai papuoštų palapinių išdėstomos parodėlės. Pasijūreli ir pasidžiaugti yra kol Anykščių J. Bilūno vardo vidurinės mokyklos turistai ekspozuoja laiškus iš IX forto, pagrindinės spaudos egzempliorius. Visa tai surinko X klasės turistinė ekspedicinė grupė, vadovaujama mokytojo Pakalnio. Debelių vidurinės mokyklos jaunieji turistai surinko medžiagą apie Debelių valsčiaus revoliucinio komiteto veiklą 1919 metais. Čia taip pat gausiai surinkta pagrindinės spaudos, pasakojančios apie ryžtingą darbo žmonių kovą už Tarybų valdžią. Parodėlėse gausu dienoraščių, foto albumų, surinktų istorinių - etnografinių eksponatų.

Pradedamos turistinės varžybos.

Turistinė estafetė vyresniojo amžiaus moksleivių tarpe laimėjo Viešintų vidurinės mokyklos turistai, o pionieriško amžiaus grupėje — Burbiškio jaunųjų turistų grupė.

„Uždaramė maršrutė“

Vilniaus elektros skaitiklių gamykloje sumontuota automatinė skaitiklių tikrinimo linija. Šiuo metu linija reguliuojama. Nuotraukoje matome reguliuotoją V. Junčą darbo metu. Artimiausiu laiku automatinė linija pradės veikti.

turistai turėjo pademonstruoti mokėjimą skaityti žemėlapi, topografinius bei kello ženklus, mokėti naudotis Morzės abėcėle ir kt. Vyresniųjų grupėje geriausi čia buvo anykštėnai, Traupio atstovai, o jaunesniųjų grupėje — Žudžgalio septynmetės mokyklos mokiniai.

Akinę nuotrauką geriausiai atliko Svėdasų vidurinės mokyklos moksleiviai Gikys, Dikinis ir Mikulionytė.

Sutemoms leidžiantis, ant Sventosios kranto sutvarka turistų laužas, visi nuoširdžiai ploja Viešintų vidurinės mokyklos turistams už gražų pasirodymą. Viešintiškiams taip pat labai gražiai įsirengė stovyklavietė, o jų parodėlė tikrai įdomi.

Pasirodo įvairių mokyklų turistai, užsimezga naujos pažintys, skamba dainos...

Po vakarinio trimito stovykla tarsi išmiršta — niekur nė garso — tik džiūruojantieji patyliukais žingsniuoja, įeiti į stovyklą.

Raguvelės Žemės ūkio technikumui parke gausu žmonių. Čia susirinko technikum moksleiviai, tarybinio ūkio darbuotojai švęsti tradicinės lietuvių liaudies šventės — Joninių.

Technikumo direktorius drg. Zilevičius sveikino visus susirinkusius ir linki sėkmės darbe ir

lą nežinant slaptazodžio dabar jau neįmanoma.

Rytas. Trimitas. Palapinių miestelis atgyja, o po 5 minučių visi atlieka rytmetinę mankštą. Pluša virėjai ir laužininkai.

Kellonės — turistų duona. Visi atidžiai klausosi LKP Anykščių rajono komiteto propagandos-agitacijos skyriaus vedėjo A. Utkaus pasakojamų įspūdingų apie kelonę po Kiniją ir Japoniją.

Vėl groja orkestras, grupės rikluojasi sąskrydžio uždarymui. Skelbiama sąskrydžio nugalėtojai.

Vyresniųjų moksleivių tarpe nugalėtojais tapo Viešintų vidurinės mokyklos turistai. Bilūniečiams atiteko antroji vieta.

Pionieriško amžiaus grupėje I—II vietas pasidalino Anykščių J. Bilūno vardo ir I septynmetės mokyklos jaunieji keliautojai. Burbiškėčiai liko 3-je vietoje.

Mokyt. J. Juknevičius
Anykščių rajono
turizmo-kraštotyros
sekcijos vadovas

Pirmosios Joninės technikumė

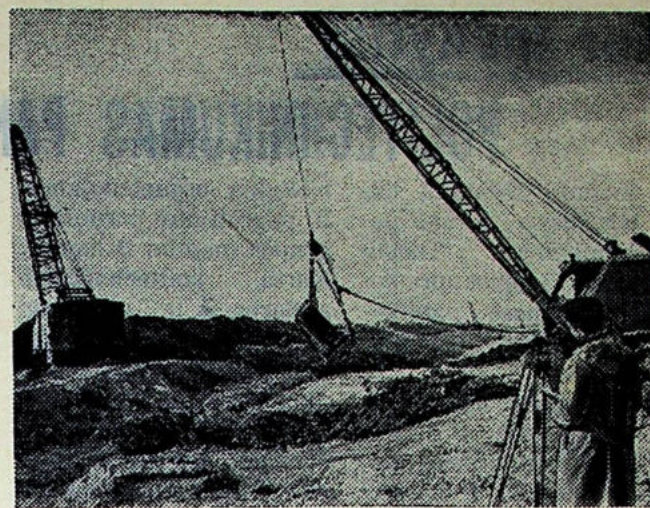
moksle. Paskui pasisakė Raguvėlės apylinkės tarybos pirmininkas drg. Udras, Raguvėlės Žemės ūkio technikum pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Bernadišius.

Technikumo saviveiklininkai atliko turiningą programą.

Kazachijos TSR, Respublikos pietuose, Alkanosios stepės, vyksta Pietinio Alkanosios stepės kanalo statyba. Statybininkai nutarė per artimiausius du tris metus papildomai įsivirti 21 tūkstantį hektarų naujų žemių. Iki TSKP CK liepos Plenumo atidarymo jie įsipareigojo pastatyti svarbiausią pietų trasą 20 kilometrų ilgio, iškasant 1,5 milijono kubinių metrų grunto.

Nuotraukoje: Pietinio Alkanosios stepės kanalo statyba.

A. Idrisovo (TASS'o) nuotr.

Jai reikia paramos

Anykščių miesto Pionierių gatvėje stovi namukas, pažymėtas numeriu „5“. Nuo senatvės sulinko, apsamanojo jo stogas, prigeso langų stiklai. Nemažiau sulinkus ir apsiblausus šiame namelyje gyvena senutė Ona Vėžienė. Aštuoniasdešimties metų našta slegia ją, ir senutė ištisą dieną išguli lovoje, retai išdama pasišmonėti. Nuobodžiomis valandomis įnai po keislas kartus apmąsto visą savo gyvenimą.

Pirmojo Pasaulinio

karo metal. Netekusi vyro, su trimis mažais vaikais Vėžienė gyvena Maskvoje ir dirba sunkų darbą fabrike. Vėliau ji patenka į Vokietiją. Netoli Berlyno, Ošelna Triafa dvare, Vėžienė patiria nežmonišką išnaudojimą.

Dirbom, kaip gyvuliai, o tik po pusę svoro duonos gaudavom dieną, — prisimena senutė.

Pabėgusi iš nelaisvės, Vėžienė apsigyvena Kaune. Ji dirba tarnaitė pas smetoninės Lietuvos ponus.

Paūgėjus vaikams, Vėžienė persikelia į Anykščius. Aštuonis metus ji valo grūdus pramonininkų Rapoporto ir Kutasovo sandėliuose, penkis metus tarnauja įvairiems dykduoniams.

Pokario metais senutė, negalinčią dirbti sunkių darbų, priglaužia gerl žmonės. Rozalija Juknevičiūtė, išvažiuodama į Leningradą,

palleka jai saugoti namuką, už kurį reikia mokėti tik po 70 rublių nuomos per metus.

Vis dėlto senutė, negalėdama dirbti, negali patenkinamai pragyventi. Kalmynai Juodelis, Gudanavičius ar kiti ją sušėpia, parūpindami malkų, negalėdami duonos, pleno.

Deja, tik vaikai jos neprisimena. Tiesa, sūnus Antanas, dirbantis Pakruojyje, atsiunčia po 20—40 rublių per mėnesį. Gi antras sūnus Juozas, gyvenantis Kaune, visai pamiršo motiną. Dukrė Veronika Orlovienė, Anykščių miesto Pergalės gatvės gyventojas, net neaplanako motinos.

Kaip ten bebūtų, bet Ona Vėžienė neturi likti be globos ir paramos.

Rajono pensininkų taryba irgi turėtų pasirūpinti senute, ieškoti galimybių pensijai išrūpinti.

B. MELENISKIS

Konkursui

(A P Y B R A I Z A)

(Pabaiga. Pradžia Nr. 52 (1139))

Buožės Sabalys ir Jonas Stanevičius, pabūgę darbininkų keršto, sulindo į miškus. Apsiginklavę bėgančių hitlerininkų pamestais ginklais, jie ruošėsi švinu išlieti kerštą darbininkams ir tarnautojams.

...Buvo tylus rugpjūčio 2 dienos vakaras. Nina Generalova, Antanas Rasčiulevičius ir kiti Vašuokėnų skyriaus darbininkai po dienos darbų nuėjo ilsėtis. Niekas nė nenujautė, kad seno parko pavėsyje prisiglaudusias ir ežerui pasakas sekančias sodibas tykoja krauju ištroškę angys — buržuaziniai nacionalistai.

Į Rasčiulevičiaus trobos duris kažkas stipriai pasibeldė.

— Atidaryk! Savil —

girtu balsu sušuko iš lauko.

Antanas nušlepseno prie lango. Zvilgtelėjęs į kiemą, pastebėjo žmonių siluetus. Nė vienas iš šeimos narių nepajudėjo atsiklesti durų velkės.

Durys su trenksmu įvirsto į priemenę. Vidun įsiveržė ginkluoti banditai. Kažkuris šautuvo buože trenkė Rasčiulevi-

K. VAITKEVICIUS
A. BREMAITIS

PAMINKLAS PRIMENA

čiui. Visus išvedė į kiemą. Ten stovėjo apie 20 pusnuogių žmonių.

Rasčiulevičiui šurpas nubėgo nugara. Nukarpyti telefono laidai, keršto trokštančių Saballo, Stanevičiaus ir kitų banditų veidai aiškiai sakė, kodėl šie tamsos sešėliai sutrukdė ramų darbininkų miegą.

Banditai, užvedę au-

tomatus, apstojo ratu.

— Norėjot žemės? — pradėjo Stanevičius. — Duosim!.. Visiems po porą metrų!..

Ir riktelėjo, atsikusęs į bendrus:

— Į darbą, sakalai.

Automatų kulų pakirsti, žmonės stvėrėsi žemės. Žemės, kuri juos maitino, ant kurios jie buvo pasiryžę sukurti

šviesų rytojų.

Bijodami ilgai šaudyti, banditai vaikus ir senelius žudė peiliams. Dvi mergaitės surižė peiliams, pačiupe už plaukų, nutraukė odą nuo galvos.

Iš Vašuokėnų, atlikę kruvinąjį darbą, dūmė banditai į mišką. Prie miško Sabalys stabtelėjo, atsigręžė į buvusias val-

das. Nusinėstų jis kartu su žmonių gyvybėmis į raistą ir žemę. Bet rankos per trumpas.

Iš kruvinų nagų išslydęs žemės grumstas subyrėjo į gabalėlius.

Pirmieji tekančios saulės spinduliai tarytum dar labiau paraudo, pamatę šurpų valzdą kieme. Dvidešimt keturi sušaudyti ir nukankinti

žmonės bylojo apie baisią buržuazinių nacionalistų piktadarybę. Tik viena devynerių metų mergaitė atsitiktinumo dėka išliko gyva — ją rado sužeistą tarp lavonų.

Nei miškai nei storos bunkerio sienos negalėjo paslėpti banditų nuo liaudies keršto. Jie gavo tą, ką užsitarnavo.

Ten, kur buvo Troš-

kūnų tarybinio ūkio Vašuokėnų skyriaus kontora, dabar „Gegužės Pirmosios“ kolūkio valdybos būstinė. Kolūkis milijonierius. Kolūkiečiai, sėkmingai vykdydami septynmečio uždavinius, kuria dar šviesesni rytojū. Per paskutiniuosius porą-trejetą metų artelės nariai įsigijo daugiau kaip 50 motociklų, beveik kiekvienam kieme rasime radijo

tašką ar baterijinį radijo imtuvą.

Kiekvieno einančio į valdybos būstinę dėmesį patraukia tvorele apjuostas paminklas. Jis dar ir dar kartą pasakoja apie baisią buržuazinių nacionalistų piktadarybę, primena, kad reikia būti budriems saugojant kraują iškovotą šviesų gyvenimą.

Kur mokytis?

POLITECHNIKUMAS PANEVŽY

Nemažą technikų būrį išleisdavo Kauno politechnikumas. Tačiau spartus Lietuvos pramonės vystymasis pareikalavo pagerinti technikų paruošimą.

Tuo tikslu nuo 1960 m. liepos mėn. 1 d. Panevėžyje atidaromas politechnikumas, kuris respublikos pramonės, žemės ūkiui ir statyboms ruoš šių specialybių technikų: statybininkus, elektrikus ir technologus (metalo apdirbimo). Jau šiais metais I kursą, politechnikumas priims 180 mokinių, baigusiu ne mažiau kaip 7 vidurinės mokyklos klases. Mokslas technikumė truks 4 metus.

Baigusiems vidurinė

mokyklą organizuojamos 2 pagreitinoto paruošimo grupės (nepilni 3 metai). Kartu politechnikume atidaromas ir vakarinis skyrius, kuriame vakarais galės mokytis jaunieji gamybininkai.

Pagal LTSR Ministrų Tarybos 1959. X. 8 d. nutarimą, šiais metais kolūkiams, įmonėms ir statybinėms organizacijoms suteikiama teisė pasiūsti į technikumą mokinius, kurie, išlaikę egzaminus, bus priimami pirmoje eilėje ir gaus 15 proc. didesnę stipendiją.

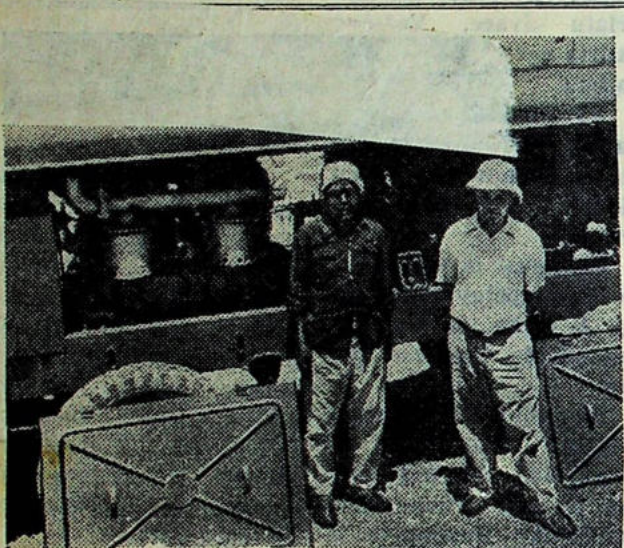
Pareiškimai su dokumentais priimami nuo liepos mėn. 1 d. Stojamieji egzaminai vyks rugpjūčio mėn. 1–25

d. d. Dokumentai pateikiami tokie patys, kaip stojant į kitus technikumus. Ne vietiniai moksleiviai bus aprūpinami bendrabučiu.

Panevėžio politechnikumo ateitis didelė — jau 1961 metais bus statomas naujas 300 vietų bendrabutis, įrengiamos mokomos dirbtuvės, o dar metais vėliau toje bazėje bus atidarytas Politechnikos instituto vakarinis skyrius. Politechnikume bus sudarytos sąlygos sporto, meno saviveiklai, bei kitiems moksleivių polinkiams vystyti.

Smulkesnę informaciją teikia politechnikumo raštinė. Panevėžio politechnikumas (adresas: Klaipėdos g-vė 3) laukia atvykstant mokslievių iš kaimyninių rajonų.

P. Pranaitis
Panevėžio politechnikumo direktorius

Jungtinėje Arabų Respublikoje statoma aukštybinė Asuano užtvanka.

Praėjo penki mėnesiai nuo tos dienos, kai Asuane nugraudėjo pirmasis sprogimas, reiškęs statybos darbų pradžią. Dabartinis metu vyksta paruošiamieji darbai. Pastatyta geležinkelio šaka ir asfaltuoti privažiavimai prie statybos aikštelės keliai. Sparčiai statomi gyvenamieji namai darbininkams ir specialistams.

Nenutrūkstant srove į Asuaną plaukia tarybiniai įrenginiai. Jie montuojami vadovaujant tarybiniais specialistais.

Nuotraukoje: mašinistas Achmedas ir tarybinis specialistas V. Koževnikovas prie kompresoriaus.

F. Nosovo (TASS) nuotr.

GAMTA, MEDŽIOKLĖ, ŽŪKLĖ

Sezoną pradedant

Pasibaigė žuvų nerštas. Žvejai-mėgėjai ruošiasi žvejybai. Bet mūsų žvejų draugijoje yra daug netvarkos. Pasitalko tokių „mėgėjų“, kurie ir draudžiamu laiku pabando užstatyti tinklą. Be to, niekas niekad nepatikrino, kokią tinklą žvejojama.

Slėmet šito nebebus. Liepos mėn. 3 d. 12 val. gamtos apsaugos inspekci-

joje (rajono milicijos skyriuje) įvyks žvejų-mėgėjų susirinkimas. Visi žvejai turi pristatyti patikrinimui ir štamavimui tinklų. Tuo pat metu bus pratęsimi žvejų bilietai.

Visi žvejai-mėgėjai turi dalyvauti susirinkime, nes nedrausmingiems nario bilietai taip pat nebus pratęsimi.

K. KAIRIUKSTIS,
draugijos pirmininkas

RADINYS

Trečios klasės moksleivis Romas Purlys, uogaudamas Anykščių šilėlyje, rado pametą vyrišką laikrodį.

Pametusiam kreiptis į raikooapsaugos valdytoją.

Redakcijos adresas: Anykščiai, Vienybės 15. Telefonai: redaktoriaus 98, ats. sekretoriaus ir lit. darbuotojų 83. Anykščių rajoninė spaustuvė. Tlr. 5876 Užs. Nr. 317

Sportas

PELNYTA PERGALĖ

Praėjusį sekmadienį į Anykščius draugiškoms futbolo rungtynėms buvo atvykę Biržų MMS futbolininkai. Ligi šiol vykę futbolo rungtynės susitikimai dažniausiai baigdavosi biržiečių pergalėmis.

Šį kartą buvo kitaip. 10-toje žaidimo minutėje mūsų puolėjas Baronas pasiekia pirmąjį įvartį. Nors svečiai ir stengiasi rezultatą išlyginti, bet jiems nesiseka. Pagaliau 20-toje minutėje Pesliakas antrą kartą priverčia

svečių vartininką išimti kamuolį iš tinklo. Po minutės ir anykštėnų vartininkas nuginkluojamas. Pirmasis kėlinys baigiasi mūsų futbolininkų persvara 2:1.

Antrame kėlinyje vietos sportininkai tampa alkštės šeimininkais. Jie sukuria keletą pavojingų momentų, iš kurių vienas baigiasi įvarčiu. Įdomios futbolo rungtynės baigėsi rezultatu 3:1 mūsų futbolininkų naudai.

J. PABERZIS

Zoninės lengvaatletų varžybos

Ukmergėje pasibaigė dvi dienas trukusios zoninės lengvosios atletikos varžybos, kuriose dalyvavo 14 rajonų pajėgiausi lengvaatletai.

Šiose varžybose sėkmingai pasirodė mūsų merginos. L. Gudonytė iškovojo I-ąją vietą trikovėje (100 m bėgimas, rutulys, šuolis į aukštį). Net dviejose rungtyse — 100 m bėgime — 13,4 sek. ir šuolyje į aukštį — 1,40 m — Gudonytė viršijo trečio atskyrio normatyvus.

Jau antri metai, kaip zoninėse varžybose sėkmingai pasirodo V. Sedelskytė. Ji 400 m nubėgo per 1 min.

0,6 sek. ir įvykdė trečio atskyrio normą. Jeigu mūsų merginos V. Motiejūnaitė, J. Jurelevičiūtė, V. Sedelskytė, L. Gudonytė ir kitos iškovojo įskaitinius taškus, tai berniukai pasirodė daug blogiau. Zonos nugalėtojo vardą šuolyje į tolį iškovojo tik mūsų rajono atstovas P. Vitkūnas. Jo rezultatas — 5,86 m. Tai ir viskas, ką iškovojo berniukai. Merginų iškovojo I-ąją vietą, o tuo tarpu berniukai tik 10-tą. Bendrą komandinę pirmąją vietą iškovojo Kupiškio lengvaatletai. Mūsų rajono atstovai liko ketvirtai.

J. PAJARSKAS

Tarptautinės pabiro

Neribotos galimybės

Nesenai du žurnalistai iš Amerikos Berlingtono miesto įsteigė „melagių klubą“. Kaip apskaičiuoja steigėjai, netrukus klubas turės apie 90 tūkstančių narių. Pirmiausia bus priimti kandidatai, sėkmingai išlaikę egzaminus „kvalifikuoto melagio“ vardui gauti.

Tam jie turi raštu „gerai“ išdėstyti didelį melą. Juo didesnis ir absurdiškesnis bus melas, tuo geresnis egzaminų pažymys.

Štai kur vertėtų kreiptis kai kuriems veikėjams iš Pentagono, JAV valstybės departamento ir centrinės žvalgybos

valdybos! Bet, deja, tai pasirodė neįmanoma. Programinėje kalboje klubo steigėjai pareiškė: „Mes esame mėgėjų klubas ir negalime priimti profesionalų“.

Tačiau tegu nenusimena melo meistrai iš Vašingtono. Reikia manyti, kad jų nesenai sukurta kolektyvinis veiklas tema „Išsamūs meteorologiniai duomenys apie Tarybų Sąjungos dangų, gauti 1960 metų gegužės 1 d. per JAV meteorologijos tarnybos lėktuvą „U-2“, pagal nukrypimo nuo tiesos laipsnį, matyti, ilgal neturės konkurencijos.

Kurstant karinę psichozę...

Amerikos civilinės gynybos valdyba nesenai atliko eilinę karinės psichozės kurstyto Jungtinėse Amerikos Valstijose operaciją. Šį kartą šios organizacijos aukomis tapo 30 Pitsburgo gyventojų, kurie už 100 dolerių sutiko suvaldinti jūros kaulių valdmenį „tyrinėtojų“ branduolinio karo srityje.

Šie „savanoriai“, kurių tarpe buvo senų ir vaikų, dvi savaites praleido tiesiog užmūryti 13,5 kvadratinio metro ploto slėptuvėje. Vienintelis dalykas, jungęs šio žiurkių urvo gyventojus su išoriniu pasauliu, buvo galingi civilinės gy-

nybos reproduktoriai, kurie juos nuolat „informuodavo“ apie „radiacijos lygį paviršiuje“. Nelengvai užsidirbo 30 „savanorių“ šimtą dolerių. Jie turėjo tenkintis labai menku maisto daiviniu, konservais ir trimis litrais vandens per dieną. Slėptuvėje nebuvo net prausimo. Po pirmųjų dešimt šio eksperimento dienų slėptuvėje pasibaigė cukrus. Vaikams būdavo išduodamas menkas sauso pieno kiekis. Izoliacijos režimas nebuvo pažeistas net tada, kai vienas šio rūšio gyventojas — mažas berniukas persišalė ant betono grindų ir susirgo.

Ryšium su šiuo žmogaus orumą pažeminančiu „bandymu“ Pitsburgo „Komitetas už protinę branduolinę politiką“ paskelbė pareiškimą, kuriame sakoma: „Mes sutinkame su šiuo Niudžersio valstijos gubernatoriaus Melnerio pareiškimu apie slėptuves: „Aš sakau, kad mes blaiviai apgaudinėjame amerikiečių tautą, mėgindami ją įtikinti, kad būsimajame kare jai bus galima užtikrinti civilinę gynybą slėptuvėmis. Yra tik viena gynyba nuo branduolinio karo — taika“.

„Garantuota priemonė“

lusiai ginkluojamasi, kaip ir anksčiau, žvargina ginklų, Pakistano karlauna.

Bet kur gi paimti pinigų kariniam maniakams, „maitinti“? Kaip praneša Pakistano spauda, išeltis pagaliau rasta.

Nereikia manyti, kad Pakistano valdovai, pasirašytoję rankoves, ėmėsi kelti šalies ekonomiką. Ne. Kalbama apie tai, kad... bus eksportuota 10.000 pakistaniečių į Vakarų Vokietijos pramonės objektus.

Uoliai stengdamasis

įsisteikti valdančiajai viršūnei, Pakistano žurnalo „Enterprais“ redakcija eina dar toliau: ji siūlo siųsti darbininkus ir į kitas šalis. „Jeigu mums pavyks eksportuoti 100.000 žmonių į įvairias pasaulio šalis ir juos kelsti kas trejus metus, — dūsami nuo pavaldinių jų jausmų antplūdžio, dėsto straiptinio autoritai, — mes gausime pakankamą kiekį užsienio valiutos“.

Po tokių pareiškimų belieka tik paklausti: iki ko nusmuko Pakistanas?

Už redaktorių Č. BYTAUTAS